

Nr 231.

Ankom till riksdagens kansli den 10 juni 1918 kl. 5 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag om ändringar i vissa delar av gällande telefon- och telegrafreglementen samt i ämnet väckta motioner.

(4:e avd.)

Genom en till riksdagen avlåten, den 8 februari 1918 dagtecknad proposition, nr 77, vilken hänvisats till statsutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden samma dag, begärt riksdagens yttrande över följande

Förslag

till

kungörelse om ändring i vissa delar av telefonreglementet.

Härigenom förordnas, att § 10 mom. 1 och 2, § 15 mom. 2, § 16 mom. 1, § 17, § 18 mom. 2 och § 20 i telefonreglementet den 29 november 1915 skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 10.

1. För fortlöpande abonnemang å huvudapparat erlägges dels inträdesavgift med 25 kronor, dels ock årlig abonnemangsavgift enligt vad i mom. 2 stadgas.

För abonnemang å huvudapparat av särskild typ samt å huvudapparat att uppsättas ombord å fartyg eller utomhus liksom ock för tillfälligt abonnemang å huvudapparat fastställer telegrafstyrelsen särskilda avgifter, och äger styrelsen jämväl bestämma, under vilka villkor abonnentapparat må av abonnenten upplåtas till begagnande av andra.

2. Abonnemangsavgift för fortlöpande abonnemang å huvudapparat utgår, för helt år räknad, enligt följande taxa:

I. Vid station, beträffande vilken telegrafverket vidkännes kostnaderna för lokal och betjäning:

för högst	900	lokalsamtal samt avgiftsfria lands- och rikssamtal om året	kr.	50	(se anm.),
»	»	2,500	d:o	d:o	» 80,
»	»	5,000	d:o	d:o	» 130,
»	över	5,000	d:o	d:o	» 180.

Anmärkning. Lägsta abonnemangsklassen, 50 kronor, är avsedd för bostäder och får icke utan telegrafstyrelsens medgivande förekomma i lokal, som av närings- eller yrkesidkare användes för hans rörelses bedrivande. Telegrafverket förbehålles rätt att å varje huvudledning för lägsta klassens abonnemang intaga mer än en abonnentapparat.

II. Vid station, beträffande vilken abonnenterna hava att vidkännas kostnaderna för lokal och betjäning, och där följaktligen lokalsamtal få utväxlas till obegränsat antal:

då inga	avgiftsfria lands- eller rikssamtal få utväxlas	kr.	30	(se anm.),	
för högst	600	avgiftsfria lands- och rikssamtal om året	»	50,	
»	»	2,000	d:o	d:o	» 80,
»	»	4,000	d:o	d:o	» 130,
»	över	4,000	d:o	d:o	» 180.

Anmärkning. Lägsta abonnemangsklassen, 30 kronor, får, enligt telegrafstyrelsens bestämmande, förekomma:

1:o) vid station, där inkomsten av abonnemangsavgifter är så ringa, att för anläggningens ekonomiska bärighet måste förutsättas, att samtalsavgift erlägges för varje landssamtal;

2:o) vid station, som är ensam inom sitt taxområde eller belägen inom ett område, där i övrigt endast finnas fristående samtalsstationer eller stationer av det under 1:o) nämnda slag och således avgiftsfria landsamtal icke kunna utväxlas.

Om det antal samtal, som skall läggas till grund för bestämmande av abonnemangsavgiftens storlek, överstiger 10,000 om året, är abonnenten, om telegrafstyrelsen sådaut påfordrar, pliktig erlägga avgift för abonnemang å ytterligare en huvudapparat.

Med samtal förstås i detta moment fullbordad koppling för avgående samtal.

§ 15.

2. För landssamtal med företrädesrätt utgår för varje påbörjad tidsperiod om tre minuter samtalsavgift med 10 öre, då sådant samtal utan företrädesrätt skulle befordrats utan samtalsavgift, men i andra fall med 30 öre.

§ 16.

1. För rikssamtal utgår för varje påbörjad tidsperiod om tre minuter samtalsavgift, beräknad efter det geografiska avståndet över land mellan de två taxestationer, till vilkas områden avgångs- och adress-apparaterna höra, enligt följande taxa:

då nämnda avstånd icke överstiger 45 km.	10 öre,
” ” ” överstiger 45 men icke 90 km.	20 ”,
” ” ” ” 90 ” ” 180 ”	40 ”,
” ” ” ” 180 ” ” 270 ”	50 ”,
” ” ” ” 270 ” ” 450 ”	70 ”,
” ” ” ” 450 ” ” 540 ”	80 ”,
” ” ” ” 540 ” ” 630 ”	110 ”,
” ” ” ” 630 ” ” 720 ”	140 ”,
” ” ” ” 720 ” ” 810 ”	190 ”,
” ” ” ” 810 km.	240 ”.

För Gottland mätes ovannämnda avstånd över Visby och Stockholm samt för Öland över Kalmar. I de fall då en mätning efter det direkta geografiska avståndet mellan en taxepunkt på Gottland och en på fastlandet skulle medfört lägre avgift än vid avståndsmätningen över Visby och Stockholm, nedsättes avgiften till närmast lägre belopp, varvid dock ej lägre avgift skall utgå än den för samtal Visby—Stockholm fastställda.

Taxetabla över samtalsavgifter för rikssamtal utfärdas av telegrafstyrelsen.

§ 17.

För rikssamtal, som påbörjats mellan kl. 9 e. m. och kl. 7 f. m., utgör samtalsavgiften för varje påbörjad tidsperiod om tre minuter:

om avgiften per period enligt § 16 skulle utgjort 10 öre	10 öre,
” ” ” ” ” ” ” ” ” ” 20 ”	20 ”,
” ” ” ” ” ” ” ” ” ” 40 eller 50 öre	30 ”,
” ” ” ” ” ” ” ” ” ” 70 ” 80 ”	40 ”,
” ” ” ” ” ” ” ” ” ” 110 öre	60 ”,
” ” ” ” ” ” ” ” ” ” 140 ”	70 ”,
” ” ” ” ” ” ” ” ” ” 190 ”	90 ”,
” ” ” ” ” ” ” ” ” ” 240 ”	120 ”.

§ 18.

2. För rikssamtal i särskilt trängande fall med företrädesrätt jämväl framför de i mom. 1 avsedda samtal utgår, utöver tre gånger vanlig samtalsavgift, en avgift av 100 kronor för varje samtal.

§ 20.

1. Skall till viss apparat i förväg framföras underrättelse om förestående samtal eller viss person tillkallas för samtal, utgår för sådan beställning, oavsett samtalets slag, särskild avgift med följande belopp:

om samtalsavgiften per period icke överstiger	40 öre	.....	10 öre,
” ” ” ” ” ”	80 ”	.....	20 ”,
” ” ” ” ” ”	140 ”	.....	40 ”,
” ” ” ” överstiger	140 ”	.....	60 ”.

2. Om för sådan beställnings framförande erfordras anlitande av särskilt bud, utgår dessutom budsändningsavgift:

när den person, som skall tillkallas, är bosatt inom det av telegrafstyrelsen för varje station fastställda budsändningsområde, med 30 öre, och i andra fall enligt telegrafreglementets bestämmelser angående telegrams befordring med post, gångbud eller ilbud.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 april 1918.

Förslag

till

kungörelse om ändring i vissa delar av telegrafreglementet.

Härigenom förordnas, att § 17 mom. 1 och 2, § 19 mom. 1, § 24 mom. 2, § 37 mom. 2 och 3, § 40 mom. 2, § 45 och § 53 mom. 2 i telegrafreglementet den 27 maj 1909 skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 17.

1. För *inländskt* telegram om högst *tio* ord erlägges avgift med *en krona*. Innehåller telegrammet flera än *tio* ord, ökas avgiften med *fem öre* för varje överskjutande ord.

2. Å de orter, som av telegrafstyrelsen bestämmas, må i vanlig ordning till befordring mottagas telegram, adresserade till personer, som äro bosatta å samma ort. Avgiften för dylikt *lokaltelegram* utgår med *hälften* av det belopp, som enligt mom. 1 bör erläggas för ett vanligt telegram med samma antal ord, dock med iakttagande att, om ordantalet är udda, avgiften beräknas efter närmast högre jämna ordantal.

Till adressater, som äro boende utom telegrafstationens telegrambäringsområde och icke äro abonnenter å rikstelefon inom det nät, som lyder under centraltelefonstationen i orten, skola lokaltelegrammen i vanlig ordning befordras med gång- eller ilbud eller med post mot därför fastställda avgifter, vilka erläggas utav avsändaren.

För inländskt telegram från eller till Gottland under de tider av året, då regelbunden daglig postförbindelse mellan Gottland och fasta landet saknas, samt för inländskt telegram från eller till Gottska Sandön erlägges samma avgift som för lokaltelegram.

§ 19.

1. Avsändare eller adressat eller enderas befullmäktigade ombud, som, därest sådant är behöfligt, behörigen legitimerat sig, äger inom *tio månader*, räknat från och med månaden näst efter den, under vilken telegram inlämnats till befordring, låta på telegrafisk väg begära upplysning eller meddela föreskrift angående samma telegram, evad befordringen därav ännu pågår eller blivit avslutad. Härvid erlägges:

a) avgiften för det telegram, som innefattar ifrågavarande begäran eller föreskrift, och

b) avgiften för svaret, när sådant erfordras eller äskas.

Avsändare eller adressat eller befullmäktigat ombud för endera av dem kan också för rättelses skull, antingen genom avgångs- eller ankomststationen eller ock genom någon mellanliggande station, låta helt eller delvis repetera ett avsänt eller ankommet telegram.

Begäres repetition av adressaten, skall han erlägga avgift enligt gällande taxa för varje ord, som skall repeteras, dock minst *80 öre*. Avgift erlägges endast för svaret.

§ 24.

2. Kvitto å inlämnat telegram och å den för telegrammet erlagda avgift tillställas avsändare, som sådant åstundar. För dylikt kvitto erlägges en särskild avgift av *tio öre*.

§ 37.

2. Avsändaren bör härvid framför adressen i telegrammet införa:

a) då avgift erlägges för *inländskt svarstelegram om högst tio ord*, anmärkningen »*svar betalt*» eller »*réponse payée*» eller »=RP=»;

b) då avgift erlägges för *inländskt svarstelegram om mera än tio ord*, anmärkningen »*svar betalt x*» eller »*réponse payée x*» eller »=RPx=»; samt

c) då avgift erlägges för *utländskt svarstelegram*, anmärkningen »*réponse payée x*» eller »=RPx=».

3. Önskar avsändare, att svaret, som förutbetalas, skall befordras såsom iltelegram (§ 36), utbytes anmärkningen »*svar betalt*» mot »*ilsvar betalt*» och »*réponse payée*» mot »*réponse payée urgente*» samt »=RP=» mot »=RPD=», vilka uppgifter skola åtföljas av meddelande om antalet ord »*x*» i samma fall som de, i vilka sådant erfordras för vanliga betalda svar. Svarsavgiften erlägges då med lika stort belopp som för ett iltelegram, vilket belopp, om ordantalet i ett inländskt telegram ej uppgivits, beräknas efter tio ord.

§ 40.

2. För dylik kollationering erlägges särskild avgift, svarande mot *en fjärdedel* av befodringsavgiften för ett vanligt telegram av samma längd och med samma befodringsväg. Undantag från denna bestämmelse äger rum för statstelegram och tjänstetelegram på hemligt språk, vilka kollationeras i tjänsteväg och avgiftsfritt.

§ 45.

För *inländskt* telegrams vidarebefordring från sista telegrafstationen skall *avsändaren* å inlämningsstationen erlagga avgift enligt följande bestämmelser:

a) för befordring med *post* eller för avlämnande »*poste restante*», »=GP=», 10 öre, vartill kommer, om postförsändelsen skall rekommenderas, »=PR=» respektive »=GPR=», en ytterligare avgift av 15 öre; men är telegram adresserat till svensk telegrafstation för att därifrån befordras med post till annat land än Danmark eller Norge, erlägges

postbefordringsavgift, om det skall rekommenderas, av 35 öre, men eljest av 20 öre;

b) för befordring med *gångbud*, vilket befordringssätt ej må äga rum på längre avstånd än 1,5 nymil, 30 öre för varje påbörjad kilometer, dock med iakttagande att lägsta avgiften är 75 öre; och

c) för befordring med *ilbud*, som alltid bör begagnas för längre avstånd än 1,5 nymil, 60 öre för varje påbörjad kilometer, dock med iakttagande att lägsta avgiften är en krona.

När gång- eller ilbud skall begagnas, deponerar avsändaren det belopp, avgångsstationen med hänsyn till avståndet anser för ändamålet erforderligt. Det åligger därefter adresstationen att genom telegram skyndsamt underrätta avgångsstationen om beloppet av omkostnaderna för telegrammets vidarebefordring, varefter likvid uppgöres med avsändaren, som återbekommer vad av honom kan hava blivit för mycket deponerat, men däremot bör tillskjuta det belopp, varmed utgiften möjligtvis överstigit den deponerade summan.

§ 53.

2.-För *inländskt* presstelegram, vilket befordras å sådan tid, att in-trång i den allmänna telegramväxlingen ej åstadkommes, samt under iakttagande av de föreskrifter i övrigt, telegrafstyrelsen äger meddela rörande villkoren och ordningen för dylikt telegrams befordring, må nedsättning i avgiften äga rum till *hälften* av det belopp, som enligt § 17 mom. 1 bör erläggas för ett vanligt telegram med samma antal ord, dock med iakttagande att avgiften för sådant presstelegram ej i något fall må understiga *en krona* samt att, om ordantalet är udda, avgiften beräknas efter närmast högre jämna ordantal.

Rörande avgiften för inländska *pressitelegram* och ordningen för dylika telegrams befordran stadgas i § 36.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 april 1918.

Beträffande de skäl, varå förslagen grundats, får utskottet hänvisa till propositionen.

I sammanhang härmed har utskottet till behandling förehaft två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren, nr 132,

av herr *K. J. Gustafsson* m. fl. och den andra inom andra kammaren, nr 310, av herr *B. Nilsson* i Landeryd m. fl. Uti förevarande motioner har hemställts, att riksdagen måtte för sin del föreslå följande ändringar i Kungl. Maj:ts förslag till ändring i vissa delar av telefonreglementet.

§ 10.

1. För fortlöpande abonnemang å huvudapparat erlagges dels inträdesavgift med 25 kronor, dels ock årlig abonnemangsavgift enligt vad i mom. 2 stadgas.

För abonnemang å huvudapparat av särskild typ samt å huvudapparat att uppsättas ombord å fartyg eller utomhus liksom ock för tillfälligt abonnemang å huvudapparat fastställer telegrafstyrelsen särskilda avgifter, och äger styrelsen jämväl bestämma, under vilka villkor abonnentapparat må av abonnenten upplåtas till begagnande av andra.

2. Abonnemangsavgift för fortlöpande abonnemang å huvudapparat utgår, för helt år räknad, enligt följande taxa:

I. Vid station, beträffande vilken telegrafverket vidkännes kostnaderna för lokal oeh betjäning:

för högst	900	lokalsamtal samt avgiftsfria lands- och rikssamtal om året	.....	kr.	40 (se anm.).
»	»	1,500	d:o	d:o	..... » 60
»	»	2,500	d:o	d:o	..... » 80
»	»	5,000	d:o	d:o	..... » 130
»	över	5,000	d:o	d:o	..... » 180

Anmärkning. Lägsta abonnemangeklasserna 40 och 60 kronor äro avsedda för bostäder och få icke utan telegrafstyrelsens medgivande förekomma i lokal, som av närings- eller yrkesidkare användes för hans rörelses bedrivande. Telegrafverket förbehålles rätt att å varje huvudledning för lägsta klassens abonnemang intaga mer än en abonnentsapparat.

II. Vid station, beträffande vilken abonnenterna hava att vidkännas kostnaderna för lokal oeh betjäning oeh där följaktligen lokalsamtal få utväxlas till obegränsat antal:

då inga	avgiftsfria lands- eller rikssamtal få utväxlas	.....	kr.	30 (se anm.),	
för högst	900	avgiftsfria lands- och rikssamtal om året	.....	» 40	
»	»	1,500	d:o	d:o	..... » 60
»	»	2,500	d:o	d:o	..... » 80
»	»	5,000	d:o	d:o	..... » 130
»	över	5,000	d:o	d:o	..... » 180

Anmärkning. Lägsta abonnemangsklassen, 30 kronor, får, enligt telegrafstyrelsens bestämmande förekomma:
1:o) vid station, där inkomsten av abonnemangsavgifter är så ringa, att för anläggningens ekonomiska bärighet måste förutsättas, att samtalsavgift erlagges för varje landsamtal;

2:o) vid station, som är ensam inom sitt taxområde eller belägen inom ett område, där i övrigt endast finnas fristående samtalsstationer eller stationer av det under 1:o) nämnda slag och således avgiftsfria landsamtal icke kunna utväxlas.

Om det antal samtal, som skall läggas till grund för bestämmande av abonnemangsavgiftens storlek, överstiger 10,000 om året, är abonnenten, om telegrafstyrelsen sådant påfordrar, pliktig erlägga avgift för abonnemang å ytterligare en huvudapparat.

Med samtal förstås i detta moment fullbordad koppling för avgående samtal.

§ 17.

För rikssamtal, som påbörjats mellan kl. 8 e. m. och 7 f. m., utgör samtalsavgiften för varje påbörjad tidsperiod om tre minuter:

om avgiften per period enligt § 16 skulle utgjort	10 öre	.....	10 öre
» » » » » » » »	20 »	.....	20 »
» » » » » » » »	40 »	eller 50 öre.....	30 »
» » » » » » » »	70 »	» 80 »	40 »
» » » » » » » »	110 »	.....	60 »
» » » » » » » »	140 »	.....	70 »
» » » » » » » »	190 »	.....	90 »
» » » » » » » »	240 »	.....	120 »

Vidare har till utskottet hänvisats en av herrar *A. Zander* och *O. L. Johansson* i Vittinge inom andra kammaren väckt motion nr 312, vari hemställts att riksdagen måtte besluta avslå Kungl. Maj:ts proposition i vad det rör förslag till kungörelse om ändring i vissa delar av telefonreglemente, § 10 mom. 2, I. beträffande abonnemangsavgift för abonnent med högst 900 och 2,500 lokalsamtal samt avgiftsfria lands- och rikssamtal årligen, samt uti II stycket i vad det rör abonnemangsavgiften för abonnenter med högst 600 och 2,000 avgiftsfria lands- och rikssamtal.

Beträffande de skäl, motionärerna anført till stöd för de av dem gjorda framställningarna, får utskottet hänvisa till motionerna.

Telegrafverket har hittills lämnat god avkastning å det i verket nedlagda kapitalet. De höjningar i telefon- och telegrafavgifterna, som ifrågasätts i den föreliggande propositionen, äro icke heller avsedda att åstadkomma ökning i telegrafverkets överskott utan åsyfta allenast att neutralisera verkningarna av den inträdda utomordentliga prisstegringen beträffande de materialier, som användas för telefon- och telegrafanläggningarna, ävensom de avsevärda höjningar i löner och arbetskostnader vid telegrafverket, med vilka man numera måste räkna. Taxeförhöjnin-

Utskottets
yttrande.

garna äro ock endast avsedda att bliva provisoriska att gälla till den 1 april 1920.

Utskottet har väl funnit de ifrågasatta höjningarna av telefon- och telegramavgifterna i viss mån stå i strid mot det allmänna strävandet att förbilliga användningen av kommunikationsmedlen. De rådande exceptionella förhållandena hava emellertid syntts utskottet utgöra tvingande skäl för vidtagande av åtgärder i den riktning, som Kungl. Maj:t föreslagit. Med anledning av de i ämnet väckta motionerna ävensom vad i övrigt vid ärendets behandling förekommit, har utskottet dock beträffande telefonreglementet funnit sig föranlåtet att förorda vissa avvikelser från propositionen.

Till utskottet har överlämnats en av generaldirektören och chefen för telegrafstyrelsen upprättad promemoria, vari dels innebörden av ifrågavarande motioner närmare blivit belyst, dels ock uppgifter meddelats angående verkningarna av en ifrågasatt avtrubning av den i propositionen upptagna skalan för avgifter för rikssamtal. Sagda promemoria jämte från telegrafstyrelsen erhållna sammanställningstabläer över telefonsamtals- och telegramavgifternas storlek i — förutom Sverige — Norge, Danmark och Tyskland äro såsom bilagor fogade vid detta betänkande.

Av merberörda promemoria inhämtas, att det i motionerna I: 132 och II: 310 framlagda förslaget att bibehålla den nuvarande avgiften av 40 kronor för abonnemang vid de i promemorian s. k. A-stationerna med högst 900 samtal och för abonnemang vid s. k. B-stationer med högst 600 samtal (lokalsamtal i senare fallet oberäknade) samt höjning till allenast 60 kronor av abonnemang vid båda slagen av stationer med högst 1,500 samtal skulle medföra 1,500,000 kronor lägre abonnemangsinkomst än enligt Kungl. Maj:ts förslag. Vidare framgår av promemorian, att förslaget i motionen II: 312, att vid såväl A- som B-stationer de nuvarande abonnemangsklasserna å 40 och 60 kronor skulle bibehållas oförändrade, beräknats innebära 2,000,000 kronor lägre inkomst än enligt propositionen skulle bliva fallet.

Höjningen av avgifterna för de lägsta abonnemangsklasserna, vilken dock gjorts förhållandevis lägst, intager en så grundläggande plats i Kungl. Maj:ts förslag — samtliga däri inbegripna abonnemangshöjningar beräknas inbringa 3,150,000 kronor — att det enligt utskottets bestämda uppfattning måste vara uteslutet att biträda någotdera av berörda, i motionerna framlagda förslag. Då emellertid abonnenterna i de nuvarande 40-kronorsklasserna synas böra beredas någon ersättning för

höjningen av avgiften, har utskottet velat förorda, att abonnemangsavgift av 50 kronor vid A-station må medföra rätt till högst 1,200 lokalsamtal samt avgiftsfria lands- och rikssamtal om året ävensom att i fråga om B-stationerna avgiften å 50 kronor må berättiga till högst 900 avgiftsfria lands- och rikssamtal, mot för närvarande 900 respektive 600 samtal. En sådan höjning av antalet samtal för ifrågavarande abonnemangsklasser har, enligt vad utskottet från telegrafstyrelsen erfarit, uppskattningsvis beräknats föranleda en årlig inkomstminskning av 100,000 kronor mot vad fallet skulle bli enligt Kungl. Maj:ts förslag.

Med hänsyn till de långa avstånden i vårt land har utskottet vidare funnit det önskvärt, att höjningen av avgifterna för rikssamtal kunde göras mindre stark än det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget innebär. De i merberörda promemoria lämnade upplysningarna synas ock giva vid handen, att en begränsning av höjningen till 20 öre för samtalsperiod, varigenom den högsta avgiften för period komme att utgå med 180 öre i stället för av Kungl. Maj:t föreslagna 240 öre, ej skulle medföra en alltför skarp beskärning av inkomsterna av avgiftshöjningen. Minskningen i inkomst i jämförelse med Kungl. Maj:ts förslag skulle enligt promemorian uppgå till 83,000 kronor, ett belopp som från telegrafverkets synpunkt är av mindre betydelse, medan för allmänheten avgifternas begränsning på antytt sätt skulle bli till ej ringa fördel. Utskottet får alltså för sin del förorda, att den i telefonreglementet § 16 intagna taxan för rikssamtalsavgifter bestämmes sålunda:

då avståndet icke överstiger 45 km.	10 öre,
» » överstiger 45 men icke 90 km.	20 » ,
» » » 90 » » 180 »	40 » ,
» » » 180 » » 270 »	50 »
» » » 270 » » 450 »	70 » ,
» » » 450 » » 540 »	80 » ,
» » » 540 » » 630 »	100 » ,
» » » 630 » » 720 »	120 » ,
» » » 720 » » 810 »	150 » ,
» » » 810 km.	180 » .

I anslutning till ovan angivna begränsning av höjningen av rikssamtalsavgifterna, böra såsom i promemorian framhålles, de i propositionen upptagna avgifterna för s. k. nattsamtal samt förutbeställning undergå motsvarande reducering.

Avgifterna för nattsamtal enligt § 17 borde sålunda utgå med:

om avgiften per period enl. § 16 skulle utgjort	10 öre	.....	10 öre,
” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	20 ”	.....	20 ”,
” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	40 eller 50 öre	.....	30 ”,
” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	70 ” 80 ”	.....	40 ”,
” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	100 öre	..	50 ”,
” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	120 ”	.....	60 ”,
” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	150 ”	.....	70 ”,
” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	180 ”	.....	90 ”.

Förutbeställningsavgifterna enligt § 20 skulle bliva:

om samtalsavgiften per period icke överstiger	40 öre	.....	10 öre,
” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	80 ”	.....	20 ”,
” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	120 ”	.....	30 ”,
” ” ” ” ” ” ” ” ” ” ”	överstiger 120 ”	.....	40 ”.

Vad angår det i motionerna I: 132 och II: 310 framförda förslaget, att taxan för nattsamtal skulle tillämpas jämväl för samtal, som utväxlas mellan kl. 8 och 9 e. m., synes en sådan anordning, förutom viss inkomstminskning, medföra den olägenheten, att telefonlinjerna under sagda tid komme att anlitas i större utsträckning än som under nuvarande förhållanden är önskvärt. Under sådana omständigheter har utskottet icke ansett sig kunna biträda sagda förslag.

I den framställning från telegrafstyrelsen, som legat till grund för den förevarande propositionen, hade telegrafstyrelsen föreslagit införande av en särskilt s. k. anläggningsavgift, att utöver inträdesavgiften utgå intill dess normalare prislägen åter inträdde. Styrelsen framhöll därvid, att telegrafverkets ökade utgift för en abonnentanläggning stigit med i medeltal 200 kronor vid stationer, där telegrafverket vidkännes kostnaden för lednings anordnande inom visst avstånd från stationen, samt med 100 kronor beträffande abonnemang vid stationer, där dylik s. k. frikrets icke förekommer och således abonnenterna själva hava att vidkännas kostnaden för hela ledningen mellan stationen och abonnentapparaten. Telegrafstyrelsen hemställde ock, att anläggningsavgiften skulle bestämmas till sagda belopp. Några dylika avgifter äro icke upptagna i propositionen; och har departementschefen såsom skäl härför anfört, att en anläggningsavgift till det av telegrafstyrelsen ifrågasatta beloppet komme att verka nära nog prohibitivt till skada särskilt för avlägsna orter i vissa delar av landet. De av styrelsen framhållna svårigheter, som på grund

av knappheten å materiel för närvarande vållades genom det starka tillloppet av abonnenter, borde enligt departementschefens mening mötas på annat sätt, exempelvis genom att för viss rayon och viss tid vägra mottaga nya abonnenter eller tillsvidare avvisa redan anmälda abonnemang, varvid tiden för anmälningarna väl i allmänhet bleve avgörande.

De av utskottet ovan förordade jämkningarna i Kungl. Maj:ts förslag komma såsom nämnt att medföra viss, om än ej större, nedsättning i de av departementschefen beräknade inkomsterna av telegrafverket. Med hänsyn å ena sidan härtill och å andra sidan till den ökning i driftkostnaderna för telegrafverket, som föranledes av riksdagens beslut angående krigstidstillägg och krigstidshjälp för år 1918 åt befattningshavare i statens tjänst, har utskottet ansett, att berörda av telegrafstyrelsen förordade utväg att bereda telegrafverket en inkomstökning icke bör alldeles lämnas obeaktad.

Till att börja med är att märka, att de abonnenter, som själva hava att bestrida utgifterna för hela ledningen mellan stationen och abonnentapparaten, fått på grund av prisstegringen vidkännas en faktisk anläggningskostnad utöver vad som tidigare varit fallet. Det synes under sådana omständigheter icke vara mer än skäligt, att abonnenterna vid stationer, där telegrafverket utan särskild ersättning anordnar ledning inom den s. k. frikretsen, få vidkännas en anläggningsavgift, som svarar mot den ökade kostnaden för telegrafverket för sådant abonnemang i jämförelse med abonnemang vid station, där frikretsområde ej förekommer. Om sålunda abonnenter vid stationer med frikrets påläggas en anläggningsavgift av 100 kronor, skulle de i allmänhet icke komma i sämre ställning än abonnenter, som själva få vidkännas kostnaderna för hela ledningen, men som alltså icke skulle hava att erlægga någon anläggningsavgift till telegrafverket. En efter nu angivna grunder bestämd engångsavgift komme tydligen icke att verka mera prohibitivt än kostnadsökningarna för ledningarnas framdragande i avseende å abonnenter vid stationer utan frikrets. Det torde böra erinras, att telegrafstyrelsen avsett att pålägga anläggningsavgift jämväl å sådana abonnemang, beträffande vilka för närvarande vissa undantagsbestämmelser gälla.

Enligt utskottets uppfattning är en urgallring av nytillträdande abonnenter genom införande av en anläggningsavgift att föredraga framför den av departementschefen förordade anordningen, som synes komma att leda därhän, att telegrafstyrelsen skulle bliva nödsakad att tillämpa ett slags ransonering av telefonabonnemangen i riket, vars genomförande efter rättvisa grunder torde stöta på hart när oöverkomliga svårigheter. Utskottet har alltså jämväl i nu berörda förhållande funnit ett stöd för

sin uppfattning om lämpligheten att beträffande abonnenter vid stationer med frikrets införa en provisorisk anläggningsavgift.

I övrigt har utskottet icke funnit anledning till något uttalande på grund av de i propositionen föreslagna ändringarna i telefonreglementet, vilka givetvis, efter det av riksdagen beslutade inköpet av det enskilda telefnätet i Stockholm med omnejd, även böra tillämpas inom den s. k. Stockholmsrayonen.

Mot förslaget om ändring i telegrafreglementet har utskottet icke haft något att erinra.

Beträffande tidpunkten för ikraftträdandet av de ifrågavarande kungörelserna torde Kungl. Maj:t böra fatta beslut.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen må beträffande de riksdagen underställda förslagen till kungörelser om ändringar i vissa delar av gällande telefon- och telegrafreglementen i skrivelse till Kungl. Maj:t anmäla vad här ovan blivit i ämnet anført.

Stockholm den 10 juni 1918.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar S. H. Kvarnzelius, O. M. Strömberg, G. M. H. Ekelund, J. Nilsson, H. F. Lamm, O. Bergqvist, C. G. Ekman, J. L. Widell, A. Pers, greve N. F. Posse, N. Åkesson och C. I. Asplund samt

från andra kammaren: herrar J. B. Eriksson i Grängesberg, H. Andersson i Skivarp, J. Olofsson i Digernäs, A. Anderson i Råstock, J. Jönsson i Revinge, O. H:son Waldén, G. Odqvist, C. R. Jansson i Falun, K. A. Tengdahl, A. Wiklund i Brattfors, O. Nilsson i Örebro och A. Mossberg.

Reservation

av herr J. B. Eriksson i Grängesberg.

Bilaga 1.

P. M.

i anledning av vad i motionerna I:132 och II:312 föreslagits rörande Kungl. Maj:ts proposition om ändringar i vissa delar av telefon- och telegrafreglementena.

Rörande abonnemangsavgifterna hava i motionerna yrkats följande ändringar i Kungl. Maj:ts förslag:

i motionen I:132.

att vid station, beträffande vilken telegrafverket vidkännes kostnaderna för lokal och betjäning (här nedan benämnda *A-stationer*), den nuvarande lägsta abonnemangsklassen (med högst 900 samtal) skall bibehållas oförändrad vid 40 kronor, under det att Kungl. Maj:t föreslagit dess höjning till 50 kronor, *att* en ny abonnemangsklass med rätt till högst 1,500 samtal och med 60 kronors abonnemangsavgift skall införas, under det att Kungl. Maj:t föreslagit att avgiften för abonnemang med 900—2,500 samtal skulle höjas från 60 till 80 kronor, *samt att* denna nya abonnemangsklass skall liksom den nuvarande lägsta klassen vara avsedd för bostäder;

att vid station, beträffande vilken abonnenterna hava att vidkännas kostnaderna för lokal och betjäning och där följaktligen lokalsamtal få utväxlas till obegränsat antal (här nedan benämnda *B-stationer*), skola förutom den nuvarande och av Kungl. Maj:t ej ändrade lägsta abonnemangsklassen, finnas — liksom i motionen föreslagits beträffande *A-stationerna* — fem abonnemangsklasser, vilkas samtalsantal och avgifter förhålla sig till de av Kungl. Maj:t föreslagna, på sätt följande tablå utvisar:

Motionen.				Propositionen.			
högst	900 samtal	.....	kronor 40,	högst	600 samtal	.....	kronor 50,
»	1,500	»	60,	»	2,000	»	80,
»	2,500	»	80,	»	4,000	»	130,
»	5,000	»	130,	över	4,000	»	180;
över	5,000	»	180,				

i motionen II:312.

att vid såväl *A-* som *B-stationer* akonnemangsavgifterna för de två lägsta abonnemangsklasserna måtte bibehållas vid 40 respektive 60 kronor, under det att Kungl. Maj:t föreslagit avgifternas höjning till 50 respektive 80 kronor.

Den ekonomiska innebörden av motionen I:132 kan icke med tillgängligt statistiskt material till fullo utredas, emedan uppgift givetvis saknas om, huru stort antal abonnenter hava sådant årligt samtalsantal, att de skulle komma att hänföras till de för både A- och B-stationerna föreslagna nya klasserna med högst 1,500 samtal, eller huru många av nuvarande abonnenter vid B-stationerna skulle komma att införas i de ändrade klasserna med 2,500, 5,000 och över 5,000 samtal. Med ledning av den senaste tillgängliga statistiken — avseende förhållandena vid 1916 års slut — rörande abonnenternas fördelning å skilda abonnemangsklasser kan emellertid med tämlig säkerhet beräknas, att bibehållandet av 40 kronors abonnemangsvavgift för abonnemang vid A-stationer med högst 900 och för abonnemang vid B-stationer med högst 600 samtal samt höjning till allenast 60 kronor av abonnemang vid såväl A- som B-stationer med högst 1,500 samtal skulle medföra minst 1,500,000 kronor lägre abonnemangsinkomst än i Kungl. Maj:ts förslag utgått från. Däremot finnes ingen som helst ledning för bedömning av, vilken minskning i beräknade abonnemangsvavgifter skulle uppkomma genom att för abonnemang vid B-stationer avgifterna beräknades enligt förslaget i motionen efter 900, 2,500 och 5,000 samtal i stället för efter 600, 2,000 och 4,000 samtal; någon större ekonomisk räckvidd hava dessa förslag likväl icke.

Den ekonomiska innebörden av motionen II:312 kan med ledning av nyssnämnda statistik beräknas till omkring 2,000,000 kronor lägre abonnemangsinkomst än som utgått från i Kungl. Maj:ts förslag. Då hela ökningen i abonnemangsvavgifter enligt Kungl. Maj:ts förslag uppskattats till omkring 3,150,000 kronor, skulle motionens bifallande medföra en betydande rubbning i Kungl. Maj:ts budgetförslag.

Rörande båda motionerna torde därjämte böra observeras, att om de föreslagna ändringarna vidtagas i Kungl. Maj:ts förslag, kunna icke de av Kungl. Maj:t omförmälda höjningarna i avgifterna för abonnemang å anknutna apparater vidtagas, i följd varav än ytterligare reduktion i Kungl. Maj:ts budgetförslag skulle bliva en följd.

Båda motionerna synas utgå från den felaktiga förutsättningen, att de två lägsta abonnemangsklasserna skulle huvudsakligen omfatta de ekonomiskt mindre bärkraftiga abonnenterna. Det bör då upplysas, att vid 1916 års slut icke mindre än 83,8 procent av samtliga abonnemang, för vilka telefonreglementets bestämmelser gälla (abonnemang inom Stockholms-området således undantagna) tillhörde 40- och 60-kronors klasserna, ungefär lika fördelade på dessa två klasser.

Beträffande motionen II:312 bör framhållas, att den skulle medföra ett allt för stort hopp i avgiftsskalan från 60 kronor för abonnemang med högst 2,500 respektive 2,000 samtal till 130 kronor för abonnemang med högre samtalsantal.

Utan att i detalj bemöta vad i motionerna anförts till stöd för de framställda yrkandena, torde dock få beträffande motionen II:312 anmärkas, att »den större affärsvärlden, bankerna, industrien etc.» säkerligen icke lägga så stort beslag på landsledningarna mellan växel- och centralstationer, som i motionen uppgives, utan gäller väl detta egentligen riksledningarna, ävensom att det ej är riktigt såsom i motionen uppgives, att det händer »att gemensamma huvudledningar mellan växel- och centralstationer helt avkopplas från det allmännas tjänst och ställas uteslutande till vissa abonnenters förfogande». Härmed torde avses telefonreglementets stadgande om rätt för abonnent att under de delar av dygnet, då en station hålles stängd, mot särskild avgift abonnera på s. k. extra förbind-

ning med närmaste öppna station. Härigenom kränkes ingen annans rätt, men skulle vid en och samma station flera abonnenter än som med tillgängliga antalet ledningar är möjligt önska abonnera på dylik extra förbindning, så skola de alla hänvisas till att begära anordnande av extra öppenställning av stationen, därför kostnaderna bestridas av abonnenterna gemensamt.

Den i motionen I: 132 framförda tanken om införande av en helt ny abonnemangsklass kan väl synas teoretiskt riktig, men i praktiken skulle densamma icke vara lycklig. Tvärtom måste nog utvecklingen gå hän mot minskande av antalet abonnemangsklasser, ty det är icke lämpligt att hava många abonnemangsklasser med små skillnader emellan dem i avseende å samtalsantalet.

Slutligen torde böra framhållas, att Kungl. Maj:ts förslag till ökning av avgifterna för de lägsta abonnemangsklasserna i realiteten innebär endast mycket måttliga höjningar av dessa abonnenters utgifter för sina telefonabonnemang. För den lägsta abonnemangsklassen skulle ökningen bli 2 kronor 50 öre i kvartalet, således icke ens en krona i månaden, samt för den näst lägsta klassen 5 kronor i kvartalet. I betraktande av de abnormt höjda omkostnaderna för telefondriften måste detta sägas innebära en ganska ringa ökning i avgifterna, och för den enskilde, som under senare åren fått vänja sig vid utgiftsstegringar med 100-tals procent på de flesta förnödenheter, torde de mycket blygsamma höjningar, varom här är fråga, te sig ganska naturliga.

Vidkommande förslaget i motionen I: 132 om ändring av tiden för nattsamtals utväxlande från kl. 9 till kl. 8 e. m., kan icke någon utredning lämnas angående den ekonomiska innebörden av ett bifall därtill. Emellertid torde kunna med säkerhet antagas, att en stor mängd samtal, som nu till följd av stationernas stängning eller av andra orsaker icke kunna uppskjutas till efter kl. 9 e. m. och som således nu betalas såsom dagsamtal, skulle komma att utbytas mot nattsamtal, vilket skulle medföra inkomstminskning för telegrafverket. Vidare kan man förutse, att en del samtal, som nu ej komma till stånd på grund av dagtaxans storlek, skulle tillkomma, om avgiften kunde beräknas efter den billigare nattaxan. Enär dock på de flesta ledningarna redan nu förekomma så många samtal under aftonen och förnatten, att det icke skulle bli möjligt att framföra så synnerligen mycket större antal samtal under denna tid, torde den eventuella ökningen i inkomster näppeligen komma att uppväga den nyssnämnda minskningen i inkomsterna. I övrigt torde böra betonas, att den starka belastningen av telefonledningarna icke inbjuder till att genom minskning i avgifter framkalla ökad trafik av måhända ofta obehörlig art, utan torde snarare, för att icke än mera försämra framkomstmöjligheterna under tiden intill dess nya ledningar åter kunna börja utföras, åtgärder böra vidtagas för att i nyss angiven riktning begränsa samtalens antal.

Med anledning av framställd förfrågan, vilken ekonomisk konsekvens som skulle uppkomma genom att höjningen i rikssamtalstaxan begränsades för de längre avstånden och vilka jämkningar i anledning därav borde göras i övriga avgiftsbelopp, torde få meddelas följande.

Billighetsskäl kunna onekligen anföras för att vidtaga procentuellt lägre höjningar i avgifterna för rikssamtal å de längre avstånden än å de kortare. Följande alternativa förslag torde därvid böra komma i betraktande:

30-öres samtal höjas till	40 öre,	enligt Kungl. Maj:ts förslag,	
40- » » » »	50 »	» » » »	
50- » » » »	70 »	» » » »	
60- » » » »	80 »	» » » »	
80- » » » »	100 » , i stället för	» » » »	110 öre
100- » » » »	{120} » , » » » » » »	» » » »	140 »
	{130}		
130- » » » »	{150} » , » » » » » »	» » » »	190 »
	{160}		
160- » » » »	{180} » , » » » » » »	» » » »	240 »
	{200}		

Stannar man vid de sålunda ifrågasatta lägre höjningarna (till 120, 150 och 180 öre), torde minskningen i den av Kungl. Maj:t beräknade samtalsinkomsten bliva omkring 83,000 kronor för år räknat, men om man bestämmer sig för de ovan föreslagna högre beloppen (130, 160 och 200 öre), lär minskningen komma att utgöra endast omkring 60,000 kronor för år. Vid dessa beräkningar har dock hänsyn ej tagits till den visserligen mycket ringa minskning i inkomster, som skulle uppkomma genom att, därest avgifterna för rikssamtal sattes till de sålunda alternativt ändrade beloppen, jämväl någon rubbning bör ske i de uti telefonreglementets §§ 17 och 20 mom. 1 omnämnda avgifter för nattsamtal och förutbeställning av samtal. Dessa avgifter torde nämligen då böra ändras på följande sätt:

I § 17 bör:

om beloppet 110 ändras till 100, avgiften 60 ändras till 50
 » » 140 » » 120 (eller 130), avgiften 70 ändras till 60
 » » 190 » » 150 (» 160), » 90 » » 70 (eller 80)
 » » 240 » » 180 (» 200), » 120 » » 90 (» 100).

I § 20 bör:

om beloppet 140 å första stället ändras till 120 (eller 130), avgiften 40 ändras till 30,
 » » 140 å senare stället » » 120 (» 130), » 60 » » 40.

Stockholm den 6 mars 1918.

Herman Rydén.

Bilaga 2.

Samtalsavgifter för ett telefonsamtal utgör,							
i	e j ö v e r -						
				45 km.	90 km.	180 km.	
Sverige	{ nu	—	—	—	10 öre	20 öre	30 öre
	{ enligt förslaget	—	—	—	10 öre	20 öre	40 öre
Danmark ¹⁾	{ 1914	—	—	—	50 km.	100 km.	150 km.
	{ nu	—	—	—	25 öre	35 öre	50 öre
Norge	{ 1914	10 km.	15 km.	25 ²⁾ km.	50 km.	100 km.	150 km.
	{ nu	—	—	15 öre	25 öre	35 öre	50 öre
	{ enligt telegrafstyrelsens förslag, vilket upptagits av regeringen, men ännu ej prövats av riksdagen	10 öre ³⁾	15 öre	20 öre	30 öre	40 öre	—
	{ 1914	—	—	25 km.	50 km.	100 km.	—
Tyskland	{ 1914	—	—	20 pf.	25 pf.	50 pf.	—
	{ nu ³⁾	—	—	22 "	27½ "	55 "	—

För ilsamtal fördubblas ovanstående avgifter i Danmark och 3-dubblas i övriga här nämnda länder.

¹⁾ Danmark: Tillkommer för begagnandet av längre undervattenskablar:

50 öre mellan Själland och Jylland.

25 " " " " Fyn.

25 " " Lolland " Langeland.

²⁾ Norge: På bilinjer ej överstigande 10 km.: 10 öre.

³⁾ Tyskland: Höjningen uppkommen genom 10 procents förhöjning av avgiften för ett vanligt samtal. För ilsamtal 3-dubblas icke tilläggsavgiften, utan utgår med samma belopp som för vanliga samtal.

Bilaga 2.

då ledningens längd (Februari 1918)

s t i g e r						överstiger		i
270 km.	450 km.	540 km.	630 km.	720 km.	810 km.	810 km.		
40 öre	50 öre	60 öre	80 öre	100 öre	130 öre	160 öre	—	nu enligt förslaget } Sverige.
50 öre	70 öre	80 öre	110 öre	140 öre	190 öre	240 öre	—	
200 km.	300 km.	400 km.				400 km.		1914 } Danmark. nu }
75 öre	100 öre	150 öre	—	—	—	200 öre	—	
"	"	"	—	—	—	"	—	
250 km.	400 km.	550 km.		750 km.	1,000 km.	550 km.	1,000 km.	1914 } Norge. nu }
75 öre	100 öre	125 öre	—	—	—	150 öre	—	
90 "	120 "	150 "	—	175 öre	200 öre	175 "	200 öre	
—	—	—	—	—	—	—	—	
		500 km.			1,000 km.		1,000 km.	1914 } Tyskland. nu }
—	—	100 pf.	—	—	150 pf.	—	200 pf.	
—	—	110 "	—	—	165 "	—	220 "	

Stockholm den 27 februari 1918.

Markus Uppling.

Inrikes telegramavgifter

i	Vanligt telegram.			Il-telegram.			
	Ordavgift.	Tilläggs- avgift per telegram.	Minimi- avgift per telegram.	Ordavgift.	Tilläggs- avgift per telegram.	Minimi- avgift per telegram.	
Sverige	1914.....	5 öre	—	25 öre ¹⁾	15 öre	—	75 öre ¹⁾
	nu	”	30 öre	—	”	90 öre	—
	enligt förslaget	”	—	100 öre ²⁾	”	—	300 öre ²⁾
Danmark	1914.....	5 öre	—	50 öre ²⁾	15 öre	—	150 öre ²⁾
	nu	”	—	”	”	—	”
	enligt telegrafdirektoratets för- slag, vilket upptagits av re- geringen, men ännu ej prö- vats av riksdagen	”	—	100 öre ²⁾	”	—	300 öre ²⁾
Norge	1914.....	5 öre	—	50 öre ²⁾	15 öre	—	150 öre ²⁾
	nu	”	—	”	”	—	”
	enligt telegrafstyrets förslag, vilket dock icke upptagits av regeringen.....	”	—	100 öre ²⁾	”	—	300 öre ²⁾
Tyskland	1914.....	5 pf	—	50 pf ²⁾	15 pf	—	150 pf ²⁾
	nu	7 pf ⁵⁾	5)	70 pf ⁶⁾ 5)	17 pf ⁵⁾	5)	170 pf ⁶⁾ 5)

¹⁾ För högst 5 ord.

²⁾ ” ” 10 ”

³⁾ ” ” 20 ”

⁴⁾ Egentliga lokaltelegram finnas icke i Danmark. Såsom ett slags ersättning gäller följande nedsatta taxa inom envar av de s. k. »landsdelerna». »Landsdelerna» äro: 1) Sjælland med tillhörande öar; 2) Bornholm; 3) Lolland—Falster med tillhörande öar; 4) Fyen med tillhörande öar; 5) Jylland med tillhörande öar. Den för »landsdelerna» gällande nedsatta taxan utgör:

för ett vanligt telegram: 3 öre per ord, minst 30 öre per telegram om högst 10 ord.

⁵⁾ I Tyskland är sedan den 1 augusti 1916 tilläggsavgifter 2 pfennig per ord, dock minst 10 pfennig per telegram. Ett vanligt telegram om 5 ord kostar alltså 60 pf mot 50 pf förut, och ett 10-ordigt vanligt telegram 70 pf mot 50 pf förut.

⁶⁾ För 10 ord.

Bilaga 3.

(februari 1918).

Lokal-telegram.			Press-telegram.			i
Ordavgift.	Tilläggs-avgift per telegram.	Minimi-avgift per telegram.	Ordavgift.	Tilläggs-avgift per telegram.	Minimi-avgift per telegram.	
2,5 öre	—	25 öre ²⁾	2,5 öre	—	25 öre ²⁾	1914 .....
»	15 öre	25 öre ²⁾	»	15 öre	25 öre ²⁾	nu .....
»	—	50 öre ²⁾	»	—	100 öre ³⁾	enligt förslaget .....
4)	4)	4)	2 öre	—	40 öre ³⁾	1914 .....
4)	4)	4)	»	—	»	nu .....
			2,5 öre	—	100 öre ³⁾	
2,5 öre	—	25 öre ²⁾	2,5 öre	—	50 öre ³⁾	1914 .....
5 öre	—	50 öre ²⁾	»	—	»	nu .....
»	—	100 öre ²⁾	»	—	100 öre ³⁾	
3 pf	—	30 pf ²⁾				1914 .....
5 pf ⁵⁾	5)	50 pf ⁶⁾⁵⁾				nu .....

Sverige

Danmark

Norge

Tyskland

Stockholm den 27 februari 1918.

Markus Uppling.